

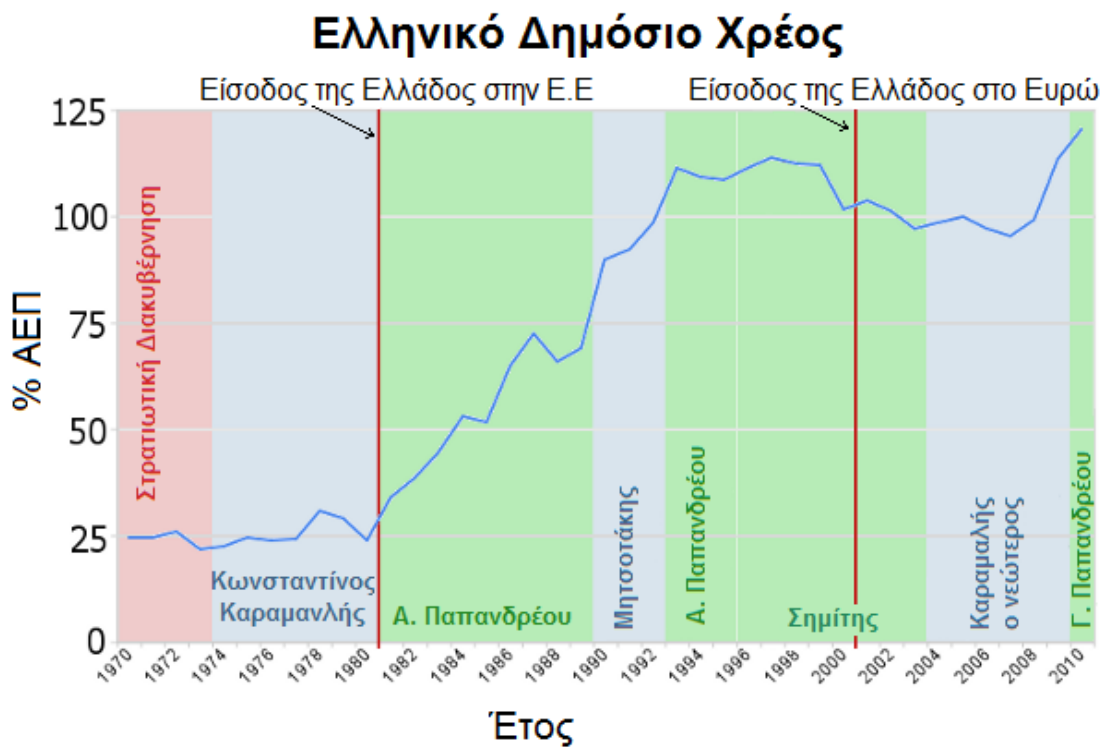
ΟΣΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

*Ξεχαστήκαμε σε δώματα θαλασσινά
νύμφες της θάλασσας στεφανωμένες
με φύκια κόκκινα και καστανά
να κοιτούμε,
μέχρι να μας ζυπνήσουνε ανθρώπινες φωνές,
και να πνιγούμε.*

T.S. Eliot

(μετάφραση: Χρ. Γούδης)

Η γραφική απεικόνιση του Ελληνικού Δημοσίου Χρέους, από την περίοδο της στρατιωτικής διακυβέρνησης της χώρας (1970) μέχρι σήμερα (2010), αποκαλύπτει **εναργώς τα πρόσωπα που ευθύνονται για την διάχυση ενός ολέθριου λαϊκισμού, και τον εκμαυλισμό του ελληνικού λαού**, στον οποίο ενεφύσησαν την πεποίθηση ότι ο άκρατος και άκριτος δανεισμός σε εθνικό και προσωπικό επίπεδο αποτελεί τρόπο ζωής (modus vivendi), που θα μπορούσε να συνεχίζεται, ενάντια στους ενεργειακούς νόμους της φύσεως, εσαεί.



Οι όποιες φωνές σύνεσης για την αναγκαιότητα μιας τριετούς πολιτικής αυστηρής λιτότητας, όταν ήταν ακόμη καιρός (για παράδειγμα, πρόταση Γιώργου Καρατζαφέρη το 1994!!!), «δεν προκαλούν αίσθηση» (όπως έχει την καλοσύνη να μας θυμίσει ο συγγραφέας τού μόλις κυκλοφορήσαντος βιβλίου «Το κρυφό χέρι του Καρατζαφέρη», και μέλος της ομάδας «Ιός» της «Ελευθεροτυπίας», Δημήτρης Ψαρράς). Δυστυχώς, ήταν μια εποχή που επιβεβαίωνε για μία ακόμη φορά την ρήση του Νίτσε: «για να σε ακούσει κανείς θα πρέπει πρώτα να του σπάσεις τα αυτιά».

Το γράφημα του Δημοσίου Χρέους καταδεικνύει επίσης την προσπάθεια της διακυβέρνησης του νεώτερου Καραμανλή για την περιστολή του, όπως επίσης και την δραματική κατάρρευση αυτής της προσπάθειας, μετά το 2008, λόγω απώλειας του ηθικού πλεονεκτήματος – που έχαιρε μέχρι τότε – με συνέπεια την πλήρη αδυναμία επιβολής των απαιτούμενων σκληρών μέτρων λιτότητας, τα οποία καθιστούσε αναγκαία η εκραγείσα εν τω μεταξύ διεθνής οικονομική κρίση. Με τί «μούτρα» θα μπορούσε άλλωστε να τα προτείνει, μέσα σε μια ατμόσφαιρα προϊούσης διαφθοράς και έκνομου πλουτισμού στελεχών και διαπλεκόμενων συγγενών και φίλων τους, η οποία τελικά τον ανάγκασε σε άτακτη φυγή προς διάσωση της δικής του τουλάχιστον προσωπικής εντιμότητας;

Συμπερασματικά, το Δημόσιο Χρέος της Ελλάδος είναι έκφανση του Δημοσίου Ελλείμματος Αρχών και Αξιών μιας σειράς ανεύθυνων και εφήμερων πολιτικών ανδρών, που αντιμετώπισαν την πατρίδα μας ως εφιαλτήριο προσωπικής τους κοινωνικής και οικονομικής ανέλιξης. Αυτοί, διαπλεκόμενοι με κρατικοδίαιτους οικονομικούς παράγοντες και τις μιντιακές τους αποφύσεις, δημιούργησαν μία διαστελλόμενη «φούσκα» εικονικής πραγματικότητας, εφησυχασμού, και ευμάρειας, μέσα στην οποία φωνές που καλούσαν για εθνική αφύπνιση, ασκητισμό, και ανάταξη δυνάμεων του ελληνισμού, αντιμετωπίζονταν ως γραφικές και λαϊκίστικες.

Σήμερα ξυπνήσαμε όλοι απότομα. Και αντιληφθήκαμε ότι αυτό που ζούσαμε ήταν πλαστό όνειρο και ότι η πραγματικότητα γύρω μας τείνει να γίνει ζωντανός εφιάλτης. Σε εμάς όλους εναπόκειται να τον αποτρέψουμε. Τώρα χρειάζεται ψυχική δύναμη και πνευματική απόδραση. «Ούκ επ άρτω ζήσεται μόνον άνθρωπος». **Στροφή στο «ένδον σκάπτε» και καταφυγή στην παραμυθία των παραδόσεων, της ιστορίας, της ευλάβειας, της κοινωνικής συνεκτικότητας και της αναγεννητικής ισχύος του ελληνικού έθνους.**

Οι σειρήνες της οχλοκρατίας δεν αποτελούν διέξοδο από την κρίση, αλλά αντίθετα συμβάλλουν στην επιτάχυνση της πορείας μας προς τον γκρεμό. **Σε έναν γκρεμό που βρίσκεται απειλητικός μπροστά μας, και που για να μην πέσουμε θα πρέπει να πετάξουμε, να απογειωθούμε.** Προϋπόθεση για κάτι τέτοιο είναι να πάρουμε φόρα πατώντας σε σταθερό έδαφος, σε σταθερές αξίες, «εν τάξει και ομονοία», έτσι ώστε ο ιδρώτας των προσπαθειών μας – που θα είναι σκληρές αλλά επίμονες – να αξίζει τον κόπο.

Όσοι πιστοί, συντεταγμένοι προσέλθετε με ομοψυχία στον κοινό αγώνα, για την αναγέννηση ενός έθνους που πρέπει να ζήσει, θέλει να ζήσει, και θα ζήσει.

Χρίστος Γούδης

*Ινστιτούτο Εθνικών
και Κοινωνικών Μελετών
«Ιων Δραγούμης»*